

РЕШЕНИЕ

№ 5281

гр. София, 10.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 03.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **10364** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. с 26, ал.12, вр. с чл. 24и от Закона за чужденците в република България (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на Н. Д.,гражданин на У.,дата на раждане 10.12.1977г. и ЛНЧ:[ЕГН],чрез процесуалния представител-адвокат В. П. от Адвокатска колегия П., с личен № [ЕГН] срещу отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република България на основание чл. 24и от ЗЧРБ с рег.№5364р-21047 от 17.09.2025г.,издаден от комисар М. Д. – заместник – директор на дирекция „Миграция“ – МВР.

В жалбата се твърди,че отказът е неправилен и незаконосъобразен и е издаден в без конкретни мотиви по смисъла на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК поради следното:На 06.08.2021г. Н. Д. получава виза тип „D“ за дългосрочно пребиваване в Република България и на 12.08.2021 г. влиза в страната през КПП-Р..Впоследствие,чрез „Биовет“ АД с ЕИК [ЕГН], със Разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" на основание чл.24и от ЗЧРБ е работила като машинен оператор в „Биовет“ АД.Твърди се още,че никога не е кандидатствала или приемана като студент при каквато и да е форма на обучение във висше училище в Република България, нито е получавала разрешение по чл.24в от ЗЧРБ. Изложените мотиви за отказ на основание чл.24в, ал.1 от ЗЧРБ са неотнормирани към лицето, което досега е получавало само Разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" по чл.24и от ЗЧРБ, поради което административния орган неправилно е приложил материалния закон - самостоятелно отменително основание по чл.146, т.4

от АПК.Твърди се,че подаденото заявление с вх.№312000-15350/15.07.2025г.,на основание чл. 24и, ал.4 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ), относно издаване на ново Разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" отговаря на всички законови изисквания.Моли се,да се отмените Отказ с рег.№ 5364р-21047 от 17.09.2025г. на заместник-директор на Дирекция „Миграция“-МВР,като неправилен и незаконосъобразен,както и да бъдат присъдени и всички разноски, направени в производството по делото.

Жалбоподателката не се явява ,не се представлява в проведеното о.с.з. по делото.

Ответникът,заместник-директорът на дирекция „Миграция“ - МВР,чрез процесуалния си представител юрк.Ч.,оспорва жалбата и излага подробни съображения за законосъобразност на постановения отказ.Моли обжалването да бъде отхвърлено.Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд - [населено място], след анализ на доказателствата, приети по делото без оспорване и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство по издаване на оспорения индивидуален административен акт е образувано по заявление №312000-15350/15.07.2025г.,адресирано до Директора на Дирекция „Миграция“ за предоставяне на право на продължително пребиваване в Република България на основание чл. 24и от ЗЧРБ,съгласно който „Разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа" могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) №1030/2002.Заявлението е подадено от работодател „БИОВЕТ”АД./л.10/Към заявлението са приложени:копие от паспорта на Н. Д.;свидетелство за съдимост; декларация за осигурено жилище;писмена обосновка на управителя на дружеството:справка – декларация за работещите по трудов договор във фирмата работници – граждани на трети държави; справка – декларация за средно-списъчната численост на наетите по трудово правоотношение български граждани,граждани на държави-членки на ЕС, на държави страни по Споразумението за ЕИП и на Конфедерация Швейцария, включително лицата по чл. 9, ла.1, т.2-6 ЗТМТМ; декларация от работодателя, че са спазени условията на труд и заплащане и те не са по-неблагоприятни от условията за български граждани за съответната категория труд,трудоов договор и длъжностна характеристика за длъжността “машинен оператор”/л.17/;медицинска застраховка; обява.Заявление рег.№312000-15350/15.07.2025г. с приложените към него документи, е изпратено на Агенция по заетостта (АЗ) с писмо рег. № 536400-69347/31.07.2025г, за становище, съгласно изискванията на ЗЧРБ.С писмо УРИ№536400-80840-10.09.2025 г. дирекция „Миграция“ - МВР е уведомена за отрицателно становище СМ-1765/10.09.2025г., издадено от Агенция по заетостта, свързано с липса на основание за предоставяне на достъп до българския пазар на труда с „Единно разрешение за пребиваване и работа“ за Д. Н. при работодателя „БИОВЕТ” АД, [населено място], [улица], Завод „Б.”.Становището е посочено,че лицето Н. Д./ Н. Д.,гражданин на У., [дата на раждане] , е предоставено право на продължително пребиваване на основание чл. 24в, ал. 1 от ЗЧРБ /приета като студент в редовна форма на обучение във висше училище в Република България/,валидно до 18.09.2025г.Въз основа на становището на изпълнителният директор на АЗ,зам. директорът на Дирекция “Миграция” е постановил обжалвания в настоящето производство отказ за издаване на

разрешение за продължително пребиваване в Република България на основание чл. 24и от ЗЧРБ с рег.№5364р-21047 от 17.09.2025г. Отказът е връчен на 18.09.2025г.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав на Административен съд София-град прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, при наличие на правен интерес по смисъла на чл.147, ал.1 от АПК, срещу индивидуален административен акт,който пряко засяга права и законни интереси на жалбоподателя, поради което жалбата е процесуално допустима.Съдът приема ,че жалбата е в срок същата е депозирана чрез органа на 30.09.2025г. Разгледана по същество е основателна по следните съображения:

По делото не е спорно, че постановеният отказ е издаден при условията на делегирана компетентност от зам.директора на Дирекция "Миграция" въз основа на заповед №5364з-4651 от 08.10.2015г.,изменена със заповед №5364з-3306 от 07.12.2022г./л.45/на директора на Дирекция "Миграция" и съобразно разпоредбата на чл.24и, ал.17 от ЗЧРБ.Постановеният отказ е издаден в предвидената от закона писмена форма.

Видно от мотивите на процесния отказ,зам.директорът на Дирекция "Миграция" - МВР е приел,че при преглед от страна на АЗ на всички документи, приложени към заявлението, се установява, че въз основа на приложените документи към заявлението, и справка от информационната база на Агенция по заетостта които са разгледани, не дават основание за предоставяне на достъп до пазара на труда с „Единно разрешение за пребиваване и работа", защото на лицето Н. Д./ N. D.,гражданин на У., [дата на раждане]

От събраните по делото писмени доказателства се установява, че жалбоподателката е сключил трудов договор за длъжността „машинен опертор" с „Биовет“ АД.Същата е сключила договор за ползване на общежитие с „Биовет“ АД от 10.06.2024г.Представена е декларация по §1, т.20 от ДР на ЗЧРБ от „Биовет“ АД с нот.заверка на подписа с рег.№1219 от 05.06.2024г.,както и обосновка на искането от „Биовет“ АД и обяви за работа за длъжността „машинен оператор“.Справка-декларация за работещите в „Биовет“ АД граждани на трети страни,наети по трудов договор към 08.07.2025г.Справка-декларация за средно-списъчната численост на персонала,наети по трудов договор в „Биовет“ АД към 08.07.2025г.Трудов договор №117 от 14.06.2022г.От доказателства по делото няма данни Н. Д. да е била приета като студент,като последното и разрешение валидно до 18.09.2025г. е било именно отново по повод трудовият и договор с „Биовет“ АД./л.33/

В тази връзка настоящият състав следва да посочи че обжалваният отказ е немотивиран като и че ТР№16/75г., на ОСГК на ВС допуска възможност фактическите основания за издаване на акта да са изложени и в други подготвителни документи по издаването му,но това не е направено в настоящият случай.Съдът намира за необходимо да отбележи,че представеното становище от АЗ не съставляват такъв "друг" документ по смисъла, вложен в ТР № 16/31.03.1975г. на ВС, ОСГК, който да може да замести мотивите към отказа,доколкото документа не кореспондира с установени обстоятелства на които административния орган се е позовал при издаване на оспореният акт.От доказателствата по делото се установява,че жалбоподателят Н. Д.,е представила трудов договор./л.37/ТД „Биовет“ АД е представило обосновка/л.33/ и трудова характеристика/л.39/.Изрично е посочена месторабота на жалбоподателката,„Биовет“ АД

[населено място].

Органът е постановил акта си и без да изясни релевантните по делото факти и обстоятелства относно длъжността, на която е назначен жалбоподателят с оглед постановения отказ по делото. Това е негово основно задължение, визирано в чл. 35 АПК. Нормата на чл. 35 АПК е процесуална гаранция с особено значение за правилното регулиране на материалното правоотношението, предмет на административното производство. Правилото административният акт да се издава, след като се изясняват фактите и обстоятелствата от значението за случая, е гаранция, че актът ще бъде постановен, след като органът установи всички релевантни юридически факти и няма да го постанови на базата на неотнормирани факти или некоректно представени от други органи, чието становище е част от административната процедура по издаване на акт.

По изложените съображения, оспореният отказ на издаване на разрешение за продължително пребиваване, макар и постановен в условията на обвързана компетентност с оглед становището на АЗ, е незаконосъобразен на основание чл. 146, т. 2, т. 3 и т. 4 от АПК, поради което следва да бъде отменен. Тъй като естеството на спорното правоотношение не позволява съдът да се произнесе по същество, преписката следва да бъде изпратена на ответника за издаване на мотивиран административен акт, с който да се произнесе по подаденото на №312000-15350/15.07.2025г. от „Биовет“ АД, искане за издаване на разрешение за продължително пребиваване на жалбоподателката, при съобразяване на изложените в мотивите на настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

Относно разноските:

С оглед изхода на спора и по арг. от чл. 143, ал. 1 АПК на жалбоподателя следва да му се присъдят разноски. Направено е своевременно искане от пълномощника на оспорващата за присъждане на разноски, следва в полза на Н. Д. да бъдат заплатени направените по делото разноски в размер 10 лв. държавна такса или 5.11 евро (пет евро и единадесет цента).

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. - град, I отделение, 34 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Н. Д., гражданин на У., дата на раждане 10.12.1977г. и ЛНЧ:[ЕГН], отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република България на основание чл. 24и от ЗЧРБ с рег. №5364р-21047 от 17.09.2025г., издаден от комисар М. Д. – заместник – директор на дирекция „Миграция“ – МВР.

ИЗПРАЩА преписката на заместник директора на дирекция „Миграция“ – МВР за ново произнасяне по заявление №312000-15350/15.07.2025г. от „Биовет“ АД при спазване на указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА дирекция „Миграция“ – МВР да заплати на Н. Д., гражданин на У., дата на раждане 10.12.1977г. и ЛНЧ: [ЕГН] разноски по делото в размер на 5.11 евро (пет евро и единадесет цента).

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от

съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: